

Arrest

nr. 262 302 van 15 oktober 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Luikersteenweg 289/gelijkvloers
3500 HASSELT**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 juni 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 mei 2021 waarbij de aanvraag voor een toelating tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 maart 2021 dient de verzoekende partij een aanvraag voor een toelating tot verblijf in.

1.2. Op 31 mei 2021 wordt beslist tot onontvankelijkheid van voormelde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT ONONTVANKELIJKHEID VAN EEN AANVRAAG VOOR EEN TOELATING TOT VERBLIJF

Met het oog op artikel 12bis, §3, tweede lid of §4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26, §2, tweede lid of artikel 26/1, §2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

is de aanvraag voor een toelating tot verblijf, ingediend op 01/03/2021., in toepassing van de artikelen 10, 12bis, §1, tweede lid van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door:

Naam: G. (..)

Voorna(a)m(en): A. (..)

Nationaliteit: Armenië

Geboortedatum: (..)

Geboorteplaats: Jerevan

Identificatienummer in het Rijksregister xxxxxxxx

Verklaart te verblijven te: (..)

om de volgende reden onontvankelijk:

Betrokkene toont niet aan zich in buitengewone omstandigheden te bevinden die hem verhinderen tijdelijk terug te keren naar het land van herkomst om ginds een aanvraag in te dienen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, zoals wordt bepaald in artikel 12bis §1 tweede lid, 3° van de wet van 15.12.1980.

De advocaat haalt in zijn brief van 04/02/2021 aan dat de echtgenote van betrokkene hem niet zou kunnen begeleiden naar land van herkomst, dat zij voltijds werkt en zijn aanwezigheid nodig is voor de dagelijkse zorg en bijstand van de minderjarige kinderen. Dat zijn afwezigheid nefaste gevolgen zou hebben op psychologische toestand van de kinderen en betrokkene niet kan terugkeren omwille van de Covid-19.

Het feit dat betrokkene samenwoont met zijn vrouw en dat zij het verblijfsrecht geniet, kan niet aanzien worden als buitengewone omstandigheid aangezien de verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst enkel een eventuele scheiding impliceert, wat geen ernstig of moeilijke herstellen, nadeel met zich meebrengt.

Betrokkene kan zich alleen begeven naar land van herkomst, van zodra hij zich in Armenië bij de Belgische ambassade in regel heeft gesteld met de Belgische immigratiewetgeving, staat het hem vrij zich terug te verenigen met zijn gezin op het Belgisch grondgebied. Een tijdelijk scheiding met het oog op het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten verstoort het gezinsleven niet ernstig. Reeds genomen weigeringen/bevelen in het verleden: wijzen betrokkene erop dat hij tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid om terug te keren op het ogenblik dat voldaan is aan de in de vreemdelingenwet bepaalde formaliteiten verbonden aan de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid

De advocaat haalt ook aan dat betrokkene niet kan gemist worden binnen het gezin want dat hij instaat voor de dagelijkse zorg en bijstand van de kinderen. Anderzijds wordt het belang van het kind niet geschaad door de tijdelijke fysieke afwezigheid van 1 ouder, in dit geval kan betrokkene contact blijven onderhouden met zijn gezin via de moderne communicatiekanalen. Zijn echtgenote zou moeten kunnen instaan voor de opvang van de kinderen buiten de gangbare schooluren, of er zelf zorg voor dragen. Hiervoor kan eveneens (indien nodig) beroep worden gedaan op bestaande instanties/organisaties, voorzover geen beroep kan worden gedaan binnen de vrienden en familiale kring. Een tijdelijke fysieke afwezigheid van 1 ouder betekent niet dat men niet meer zou kunnen functioneren als een gezin. Zelfs indien de echtgenote heden actief is op de arbeidsmarkt vormt dit evenmin een buitengewone omstandigheid, ook andere gezinnen worden met gelijkaardige situaties geconfronteerd en dienen hier een oplossing voor te vinden. Daarenboven blijkt uit de recentelijke woonstcontrole dat er 5 volwassen vertoeven op 1 en hetzelfde verblijfsadres nl (..) te Hechtel-Eksel. De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheden die aantonen waarom betrokkene de aanvraag vanuit illegaal verblijf kan indienen.

Een terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen staat niet in disproportionaliteit ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Dit wordt bevestigd door het Europees Verdrag van de Mens (EVRM).

De advocaat haalt aan dat betrokkene in legaal verblijf is omwille van zijn Ai toch had hij een Ai geldig tot 30.01.2020.

Het gezin ontving een eerste weigering op 07/03/2018 en betekend op 10/04/2018. Betrokkene ontving een tweede weigering op 05/07/2019, hem betekend op 17/07/2019. Een eerste bevel op 28/01/2020 en

hem betekend op 07/02/2020. Uit langdurig verblijf kunnen geen rechten geput worden met het oog op regularisatie. Bovendien geeft zijn huwelijk en gezin hem niet het recht op een automatisch verblijf. Tevens kan betrokkene de covid-pandemie niet inroepen om het verblijfsrecht in België te bekomen gezien hij reeds lang voor het uitbreken van die pandemie in ons land aanwezig is, nl sinds 23.08.2017, en bijgevolg had hij zich kunnen verplaatsen naar land van herkomst om aanvraag in te dienen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger. Bovendien zijn die coronamaatregelen ivm reizen slechts van zeer tijdelijke aard."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"2.1. Eerste middel:

- Schending van de materiële motiveringsplicht juncto art. 10 en 12bis vreemdelingenwet
- Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht

Art. 10, § 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben.

Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten :

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam"

Art. 12bis. § 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland. In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit

De uitdrukkelijke motiveringsverplichting zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genome beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit de gegevens van het administratief dossier en de stukken dewelke nogmaals in bijlagen hernomen worden, blijkt dat verzoeker een aanvraag tot een machtiging tot verblijf heeft ingesteld op basis van art. 10 juncto 12bis vreemdelingenwet op 01/03/2021.

2.1.1. De bestreden beslissing is onwettig - toepassing op de feitsituatie in casu

Ten eerste wenst verzoeker op te merken dat verwerende partij er ten onrechte van uitgaat dat verzoeker kan terugkeren naar Armenië om aldaar via de Belgische Ambassade zich in regel te stellen

met de Belgische immigratiewetgeving en bijgevolg aldaar een aanvraag in te dienen met het oog op terugkeer.

Hieruit kan worden afgeleid dat verwerende partij kennelijk doelt op het bestaan van een Belgische Ambassade gevestigd in Armenië.

Verzoeker stelde al reeds in zijn inleidend schrijven hieromtrent het volgende; namelijk dat verzoeker wegens de Covid - 19 (corona crisis) niet terug kan keren naar Armenië en/of Rusland om aldaar de aanvraag in te stellen en er bovendien geen perspectieven zijn wanneer de internationale grenzen van de bevoegde staten terug open zouden worden gesteld (zie: punt 6 brief raadsman ab initio).

Het staat uiteraard vast dat in het land van herkomst - i.e. Armenië - geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging aanwezig is, met dien verstande dat het bestaan van bijzondere omstandigheden aanvaard diende te worden aanvaard.

Ten tweede blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker België na zijn binnenkomst niet verlaten heeft en tevens het Schengengrondgebied effectief niet verlaten heeft en alhier gedurende een lange periode zelfs in het bezit werd gesteld van een AI.

Verzoeker woont nog steeds effectief samen met zijn echtgenote en heeft zijn verantwoordelijk als vader ten volste opgenomen en draagt zorg voor zijn minderjarige kinderen.

Deze verantwoordelijkheid echter doorschuiven naar vijf andere volwassenen en of naschoolse opvang - zoals verwerende partij als dusdanig stelt in de bestreden beslissing - is niet ernstig.

De vijf volwassenen betreffen zijn schoonouders, schoonbroer en zuster, die allen voltijdse activiteiten hebben en aldus niet kunnen instaan voor de zorg en bijstand van de kinderen.

Er is ter zake samenwoning tussen verzoeker en zijn minderjarige kinderen en zijn echtgenote werkt middels een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur. Verwerende partij stelt dat andere gezinnen perfect functioneren met één ouder en dat vrienden en kennissen eventueel kunnen bijspringen. Tevens deze stelling betuigt van weinig ernst.

De stelling vanwege verwerende partij dat een terugkeer slechts tijdelijk zou zijn is speculatief en hypothetische gelet op de mondiale pandemie Covid-19.

Verzoeker toont onstuitbaar het bewijs van affectieve, als van financiële banden met zijn minderjarige kinderen aan. Er weze opgemerkt dat dit element totaal niet werd onderzocht in de bestreden beslissing. Het weigeren van het verblijfsrecht mag enkel als het belang van kind daardoor niet geschaad wordt. Verzoeker beleeft nog steeds een affectieve relatie met zijn kinderen.

Verzoeker verwijst hierbij aan het recht van het kind om door zijn (beide) ouders verzorgd te worden (artikel 7 van het Kinderrechtenverdrag), en om met beide ouders direct contact te kunnen hebben (artikel 9) en om, met het oog daarop, een beroep te kunnen doen op gezinshereniging.

Dat vraagt voor elke individuele situatie een nauwgezet onderzoek en afweging, wat in casu niet afdoende gebeurd is.

De beslissing is dan ook onwettig. Verzoeker heeft steeds affectieve banden onderhouden met zijn kinderen en echtgenote. Zij wonen nog steeds samen onder hetzelfde dak en verzoeker zijn situatie werd onvoldoende onderzocht en gemotiveerd.

Het weigeren van de bestreden gezinshereniging is effectief in niet in het hoger belang van de kinderen en dit vereist echter een nauwkeurige belangenafweging en een zorgvuldig en individueel onderzoek, wat in casu niet heeft plaatsgevonden.

Aangezien de motivering derhalve niet als afdoende dient te worden beschouwd en derhalve de motiveringsplicht schendt om reden dat dit motief niet op een redelijke manier getoetst is, gelet op de aard en de hechtheid van de familiale banden van verzoeker met zijn minderjarig kinderen en echtgenote en heeft verwerende partij zich gestoeld op onjuiste feitenvinding.

Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen, (zie W. VAN GERVEN, Beginselen van behoorlijk handelen, R.W. 1982 - 1983, 963.).

Dat het middel bijgevolg ernstig is. Het nadeel is derhalve ernstig en moeilijk te herstellen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt beoordeeld in het licht van de toepasselijke rechtsregels, zijnde de artikelen 10 en 12bis van de vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Artikel 10, §1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° *de volgende familieleden van een vreemdeling [die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen.](1) Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten :*

– de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

(..);

5° [...]

6° [...]

7° [...]”

Artikel 12bis, §1 van de vreemdelingenwet:

“De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

(...)

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

(...).”

Uit de bovenstaande bepalingen blijkt dat op grond van artikel 10 van de vreemdelingenwet de echtgenote van een derdelander met een onbepaalde machtiging tot verblijf van rechtswege is toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, mits evenwel is voldaan aan bepaalde voorwaarden. Zo moet een vreemdeling die verklaart zich in een van de in artikel 10 van de vreemdelingenwet voorziene gevallen te bevinden, zijn aanvraag in principe indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland. Indien hij zich echter bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en daartoe alle vereiste bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit, kan hij zijn aanvraag indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats. Het gemeentebestuur moet zich dan onverwijld vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de gemachtigde.

2.5. De verzoekende partij diende op 1 maart 2021 een aanvraag in voor een toelating tot verblijf in toepassing van de artikelen 10 en 12bis, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet. Door middel van de bestreden beslissing wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard omdat de verzoekende partij

volgens de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris niet heeft aangetoond dat zij zich in buitengewone omstandigheden bevindt die haar verhinderen terug te keren naar haar land om daar het vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger.

2.6. Verzoekende partij is het oneens met deze vaststelling en wijst er in de eerste plaats op dat zij omwille van de COVID-19 crisis niet terug kan keren naar Armenië en/of Rusland om aldaar de aanvraag in te dienen. Er zijn ook geen perspectieven dat de internationale grenzen opnieuw open gesteld worden. Zij wijst erop dat er in Armenië geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging aanwezig is.

2.7. In de bestreden beslissing wordt als volgt geoordeeld: *“Tevens kan betrokkene de covid-pandemie niet invoeren om het verblijfsrecht in België te bekomen gezien hij reeds lang voor het uitbreken van die pandemie in ons land aanwezig is, nl sinds 23.08.2017, en bijgevolg had hij zich kunnen verplaatsen naar land van herkomst om aanvraag in te dienen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger. Bovendien zijn die coronamaatregelen ivm reizen slechts van zeer tijdelijke aard.”*

In de nota met opmerkingen wijst de verwerende partij erop dat uit informatie van het Ministerie van Buitenlandse Zaken blijkt dat de Armeense overheid zonder beperking alle internationale vluchten opnieuw toelaat en dit sedert 11 september 2020. Zij stelt verder: *“De Covid-19 pandemie treft de gehele wereld. De thans genomen veiligheidsmaatregelen binnen het kader van die crisis zijn tijdelijke maatregelen die niet tot gevolg hebben dat de bestreden beslissing niet wettig zou zijn en aldus zou moeten vernietigd worden. Het tegendeel wordt alvast geenszins aangetoond door verzoeker (..)”*.

De Raad kan de verwerende partij volgen waar deze stelt dat de COVID-19 crisis de ganse wereld heeft getroffen en dat de maatregelen die in kader van de beperking van de gevolgen van de pandemie getroffen werden van tijdelijke aard zijn. Dit blijkt ook uit de informatie van het Ministerie van Buitenlandse Zaken waarnaar de verwerende partij verwijst. Reeds op het moment van het treffen van de bestreden beslissing bleek dat internationale vluchten naar Armenië opnieuw mogelijk waren. Verzoekende partij toont geenszins aan dat het haar – als Armeens staatsburger – verboden was/is terug te keren naar haar land van herkomst. Verder, waar zij erop wijst dat de diplomatieke post bevoegd voor haar aanvraag zich in Rusland bevindt, maakt zij evenmin aannemelijk dat er thans nog reisbeperkingen gelden die het haar onmogelijk maken om zich vanuit Armenië naar Rusland te begeven. Zij toont haar actueel belang bij haar kritiek niet aan.

2.8. In een tweede onderdeel van haar enig middel betoogt verzoekende partij dat zij als vader verantwoordelijk is voor haar kinderen en dat deze verantwoordelijkheid niet kan doorgeschoven worden naar haar schoonfamilie die allen voltijdse activiteiten hebben. Dat een scheiding slechts tijdelijk zou zijn is gelet op de COVID-19 crisis speculatief. Zij meent dat het belang van de kinderen werd miskend.

2.9. Artikel 12bis, §7 van de vreemdelingenwet luidt:

“In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.”

2.10. In de bestreden beslissing wordt als volgt geoordeeld: *“Het feit dat betrokkene samenwoont met zijn vrouw en dat zij het verblijfsrecht geniet, kan niet aanzien worden als buitengewone omstandigheid aangezien de verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst enkel een eventuele scheiding impliceert, wat geen ernstig of moeilijke herstellen, nadeel met zich meebrengt.*

Betrokkene kan zich alleen begeven naar land van herkomst, van zodra hij zich in Armenië bij de Belgische ambassade in regel heeft gesteld met de Belgische immigratiewetgeving, staat het hem vrij zich terug te verenigen met zijn gezin op het Belgisch grondgebied. Een tijdelijk scheiding met het oog op het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten verstoort het gezinsleven niet ernstig. Reeds genomen weigeringen/bevelen in het verleden: wijzen betrokkene erop dat hij tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid om terug te keren op het ogenblik dat voldaan is aan de in de vreemdelingenwet bepaalde formaliteiten verbonden aan de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid

De advocaat haalt ook aan dat betrokkene niet kan gemist worden binnen het gezin want dat hij instaat voor de dagelijkse zorg en bijstand van de kinderen. Anderzijds wordt het belang van het kind niet geschaad door de tijdelijke fysieke afwezigheid van 1 ouder, in dit geval kan betrokkene contact blijven onderhouden met zijn gezin via de moderne communicatiekanalen. Zijn echtgenote zou moeten kunnen

instaan voor de opvang van de kinderen buiten de gangbare schooluren, of er zelf zorg voor dragen. Hiervoor kan eveneens (indien nodig) beroep worden gedaan op bestaande instanties/organisaties, voorzover geen beroep kan worden gedaan binnen de vrienden en familiale kring. Een tijdelijke fysieke afwezigheid van 1 ouder betekent niet dat men niet meer zou kunnen functioneren als een gezin. Zelfs indien de echtgenote heden actief is op de arbeidsmarkt vormt dit evenmin een buitengewone omstandigheid, ook andere gezinnen worden met gelijkaardige situaties geconfronteerd en dienen hier een oplossing voor te vinden. Daarenboven blijkt uit de recentelijke woonstcontrole dat er 5 volwassen vertoeven op 1 en hetzelfde verblijfsadres nl (...) te Hechtel-Eksel. De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheden die aantonen waarom betrokkene de aanvraag vanuit illegaal verblijf kan indienen.

Een terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen staat niet in disproportionaliteit ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Dit wordt bevestigd door het Europees Verdrag van de Mens (EVRM)."

2.11. Anders dan wat verzoekende partij voorhoudt, heeft de verwerende partij in haar beslissing wel degelijk rekening gehouden met het gegeven dat de verzoekende partij een partner en kinderen heeft die in België verblijven en dat zij daarmee uiteraard banden heeft. De verwerende partij verwacht niet dat de kinderen en de echtgenote de verzoekende partij vergezellen bij haar terugkeer naar haar herkomstland, maar stipt aan dat zij slechts tijdelijk moet terugkeren, hetgeen volgens haar geen inbreuk maakt op het gezinsleven.

De Raad merkt op dat staten het recht hebben om te eisen dat vreemdelingen die op hun grondgebied wensen te verblijven hun aanvraag indienen in het buitenland. Zij zijn dan ook niet verplicht om vreemdelingen toe te staan op hun grondgebied te verblijven in afwachting van de uitkomst van hun migratieprocedure (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 101).

Waar verzoekende partij aanvoert dat de tijdelijke scheiding slechts hypothetisch is gelet op de COVID-pandemie wijst de Raad erop dat artikel 10ter, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat een beslissing dient te worden genomen binnen een termijn van negen maanden na de aanvraag. Verder, zoals hoger al op gewezen, is de situatie met betrekking tot de COVID-pandemie evolutief en verzoekende partij toont geenszins aan dat er thans beperkende maatregelen gelden die het reizen voor haar onmogelijk maakt noch toont zij aan dat er in de toekomst dergelijke maatregelen zouden gelden waardoor – eenmaal in bezit van een visum – zij niet zou vermogen terug te keren naar België.

De verzoekende partij toont ook niet aan dat zij gedurende de negen maanden niet in staat zal zijn om contact te onderhouden met haar gezinsleden en dat deze tijdelijke verwijdering een breuk in de hand zal werken van haar familiaal leven. De impact op haar familiaal leven is aldus niet dermate groot.

De Raad benadrukt dat de verwerende partij niet ontkent dat de verzoekende partij een gezin vormt met haar partner en kinderen. Haar betoog dat haar banden met de kinderen niet zijn onderzocht is derhalve niet ernstig.

Verzoekende partij meent wel dat zij onontbeerlijk is voor wat betreft de zorg van de kinderen omdat haar echtgenote werkt, maar zij maakt hoegenaamd niet aannemelijk dat – gelet op het feit dat, zoals verzoekende partij ook erkent in haar verzoekschrift – nog vijf andere volwassen familieleden inwonen – deze haar echtgenote niet tijdelijk zouden kunnen bijstaan in de zorg voor de kinderen. Zij betoogt wel dat deze vijf volwassenen allemaal voltijdse activiteiten hebben, maar de Raad ziet niet in waarom dit afbreuk zou doen aan de vaststelling van de verwerende partij. Immers zijn er veel gezinnen waar ook beide ouders werken hetgeen niet verhindert dat het gezin functioneert. De kinderen blijken ook allemaal een leeftijd te hebben waarop ze leerplichtig zijn en er blijkt ook niet dat zij niet naar school gaan. Verder bestaat er naschoolse opvang. Gelet tevens op het feit dat er een grote familiale omkadering is die inwoont bij het gezin van verzoekende partij, kan geenszins aangenomen worden dat de tijdelijke afwezigheid van verzoekende partij ertoe leidt dat er geen adequate opvang/zorg meer zou zijn voor de kinderen.

De Raad kan de verwerende partij volgen waar deze stelt dat de tijdelijke afwezigheid van één ouder niet maakt dat een gezin niet meer zou kunnen functioneren, temeer er ook instanties/organisaties aanwezig zijn in België waarop beroep kan worden gedaan, dit nog naast de vastgestelde grote familiale omkadering waarop het gezin van verzoekende partij beroep kan doen.

2.12. Verzoekende partij maakt met haar betoog geenszins aannemelijk dat de verwerende partij bij haar belangenafweging geen oog heeft gehad voor het hoger belang van de minderjarige kinderen. Nogmaals benadrukt de Raad dat het in casu gaat om een tijdelijke scheiding, dat niet blijkt dat verzoekende partij in tussentijd geen contact kan onderhouden met haar kinderen via moderne communicatiemiddelen of bezoeken in het herkomstland, noch blijkt dat de zorg voor de kinderen in tussentijd niet adequaat gedragen kan worden door de moeder, gesteund door het aanwezige familiale netwerk en/of instanties/organisaties.

2.13. Waar verzoekende partij nog verwijst naar de artikelen 7 en 9 van het Kinderrechtenverdrag merkt de Raad op dat deze artikelen wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen opleggen. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd. Verzoekende partij kan daarom de rechtstreekse schending van deze artikelen van het Kinderrechtenverdrag niet dienstig invoeren (RvS 11 juni 1996, nr. 60.097; RvS 21 oktober 1998, nr. 76.554; RvS 28 juni 2001, nr. 97.206).

2.14. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER